

øvrigt ikke her skal komme ind paa —, være interesserede i, at Antallet ikke bliver forøget i for høj Grad, for det er aabenbart, at hvis man faar Forholdstalsvalgmaaden fuldt gennemført, vil man godt kunne nøjes med det Antal, man har nu. Men dette, at der er en almindelig Uvillie mod Forøgelsen af Antallet, vil bidrage til at fremme Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden. De Medlemmer, der ere imod den, ville altsaa være interesserede i, at Forøgelsen bliver saa lille som muligt.

Der er en Ting, jeg ogsaa tror vil bidrage til at fremme Tingets Arbejde og navnlig Tingets Arbejdsro, og det er dette, at man fik længere Valgperioder, Perioder paa en 4—5 Aar. Bevægelsen gaar i den Retning, saaledes sidst i Tyskland, og jeg tror, at det vilde være heldigt, om vi gik i samme Retning. Spørgsmaalet ligger jo ikke for i den nærværende Sag, men jeg henstiller det til nærmere Overvejelse. Som det blev sagt, er det jo for en stor Del en akademisk Forhandling, vi føre her i dette Øjeblik, og jeg mener da, man kunde optage ogsaa dette under disse akademiske Forhandlinger, vi føre. Jeg skal anbefale Tinget disse Tanker til Overvejelse.

Rode: Maa jeg i Anledning af det ærede Medlems Tale om Faren ved Udvidelse af Folketingsmændenes Antal og om, at en saadan Udvidelse skulde kunne gøre Forhandlingerne her i Tinget ked-sommelige, sige, at den Fare kan undgaaes paa anden Maade end ved at indskrænke Folketingets Medlemsantal. Men maa jeg yderligere bemærke, at hans Udtalelser saavel som det ærede Medlem fra Hjørrings (J. Sørensen) Udtalelser indeholdt en interessant Oplysning, nemlig om Flertallets Anskuelse om dette Forslags Gennemførelsesmuligheder. Begge de ærede Medlemmer gaa aabenbart ud fra, at Forslaget ikke skal gennemføres, men jeg havde dog rigtignok troet, at det, naar man vedtog Forslag her i Tinget under Regeringens Ledelse, saa var Hensigten, at Regeringen vilde søge dem gennemførte i det andet Ting. Men hvis nu dette Forslag gennemføres i det andet Ting, som det er forelagt, hvorledes ville da de ærede Medlemmer, som udtalte sig, komme udenom det, de i dette Øjeblik bekæmpe?

Stensballe: Der er aldeles ikke noget i Vejen for, at det her omhandlede Forhold kan ændres til tredie Behandling, og sker det, bliver det jo ikke Landstinget, der kommer til at foretage Ændringerne,

det bliver netop dette Ting. Og jeg skulde dog mene, at Tinget og ogsaa dets Flertal have Lov til at foretage Ændringer i Forslaget.

I øvrigt skal jeg tilføje, at jeg deler ganske den Opfattelse, der er fremsat af det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (J. Sørensen) og det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), at det vilde være rimeligere at lægge Vælgertallet til Grund end Indbyggertallet, saa snart man skal foretage en Kredsomlægning.

J. Sørensen: Jeg begriber ikke, at det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) kan mene, at fordi man tænker sig en mindre Forøgelse af Kredsenes Antal, end her er Tale om, og tænker sig de Ændringsforslag, der heraf følge, indførte i Lovforslaget, at man derfor ikke skulde mene, at dette Forslag i det hele taget skulde blive til Lov. Det mener jeg ikke blot beror paa en manglende Forstaaelse af det, vi have sagt, men jeg synes ogsaa, at deri ligger en Insinuation, som det ærede Medlem ikke har nogen som helst Basis for.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): De Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget eller dets Flertal, kan jeg tiltræde, og jeg kan derfor indskrænke mig til meget faa Bemærkninger. Det Ændringsforslag, der er stillet til § 43, har jeg forstaaet saaledes, at det gaar ud paa at gøre det muligt at undgaa Omvalg i Kredse, hvor den Kandidat, som er valgt med næsthøjest Stemmetal, paa Forhaand maa anse det for haabløst at blive valgt ved Omvalget, idet han har et saa ringe Stemmetal, at der i Virkeligheden slet ingen Sandsynlighed er for ham for at opnaa Flertal. Jeg erkender, at der i saa Tilfælde kan være noget tiltalende i, at man undgaar at ulejlige Vælgerne en Gang til, og jeg har ikke noget imod den Tanke; og den har faaet et korrekt Udtryk i Ændringsforslaget, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det, det gælder om, er at fastslaa det, der nu staar i Ændringsforslagets 2det Stykke, 1ste Punktum, og som er ordret det samme, som staar i Regeringsforslaget, nemlig at hvor ingen Kandidat har opnaaet absolut Flertal, skal der foretages Omvalg mellem de to Kandidater, som have flest Stemmer, idet det til Grund liggende for hele Omvalgsspørgsmaalet er dette, at vi ikke anse det for heldigt, at nogen Repræsentant sidder i Tinget paa et Mindretal af de af-